Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

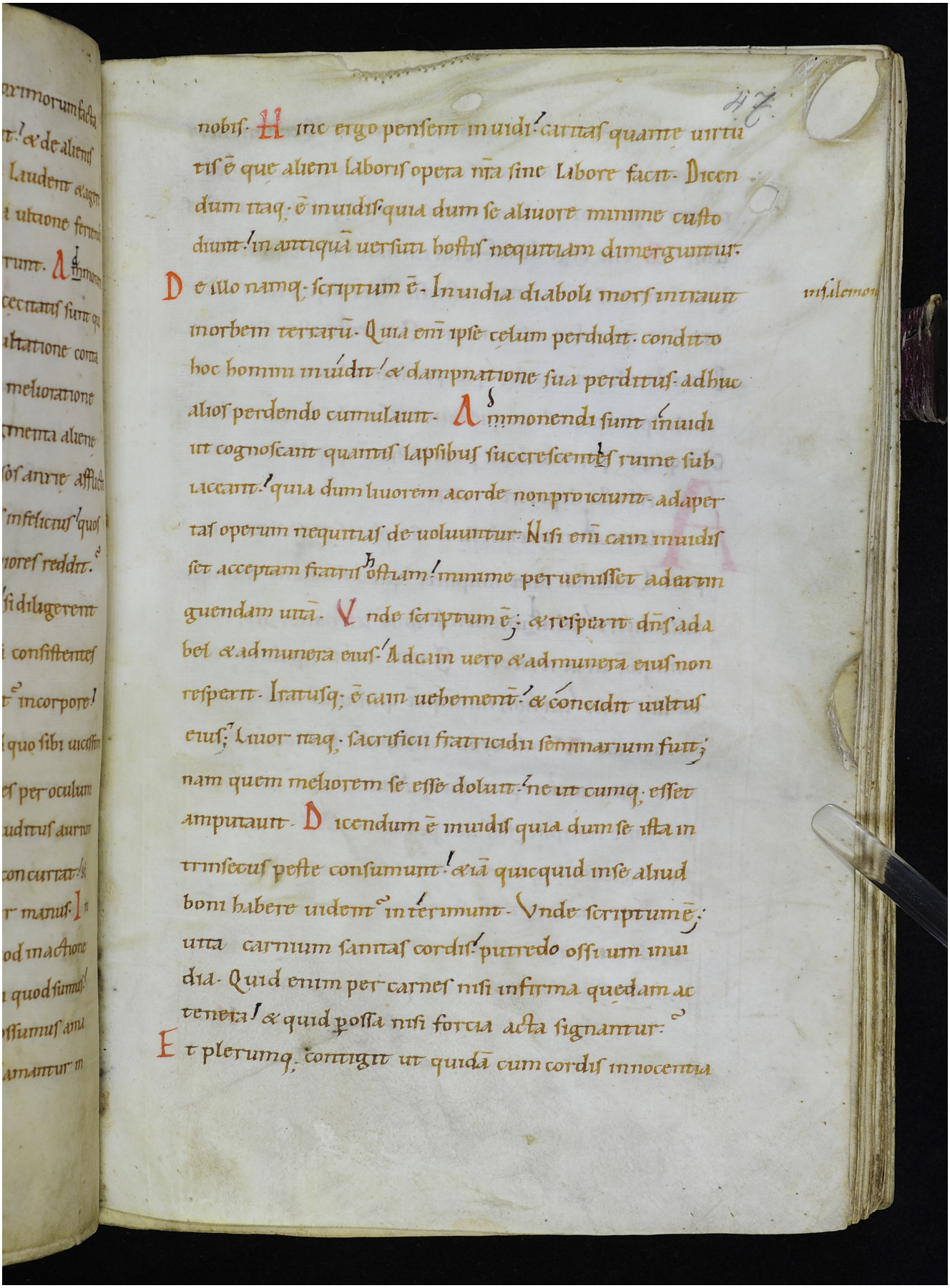

47

nobis. Hinc ergo pensem inuidi. caritas quam uirtu
tis ē que alieni laboris opera nra sine labore facit. Dicen
dum itaq; ē inuidis quia dum se aliuore minime custo
diunt. in antiquā uersuti hostis nequitiam dimerguntur.
De illo namq; scriptum ē. Inuidia diaboli mors intrauit in illum
morbem terrarū. Quia enī ipse celum perdidit. condito
hoc hominī inuidit. & dampnatione sua perditus. adhuc
alios perdendo cumulauit. Admonendi sunt inuidi
ut cognoscant quantis lapsibus succrescentes ruine sub
iaceant. quia dum liuorem acorde non proiciunt. ad aper
tas operum nequitias deuoluuntur. Nisi enī cain inuidis
set acceptam fratris hostiam. minime peruenisset ad tan
guendam uita. Vnde scriptum ē; & respexit dns ad a
bel & ad munera eius. Ad cain uero & ad munera eius non
respexit. Iratusq; ē cain uehementer. & concidit uultus
eius; Liuor itaq; sacrificii fratricidii seminarium fuit;
nam quem meliorem se esse doluit. ne ut cumq; esset
amputauit. Dicendum ē inuidis quia dum se ista in
trinsecus peste consumunt. & ea quicquid in se aliud
boni habere uidentur interimunt. Vnde scriptum ē;
uita carnium sanitas cordis. putredo ossium inui
dia. Quid enim per carnes nisi infirma quedam ac
tenera. & quid possa nisi forcia acta signantur.
Et plerumq; contigit ut quida cum cordis innocentia